

Can Pi

Cervelló

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Av. Núria, 1
Emplaçament Sota del turó del Castell

Coordenades:

Latitud: 41.386569389029
Longitud: 1.963400992505
UTM Est (X): 413331
UTM Nord (Y): 4582190

Classificació

Número de fitxa 08068 - 75
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Renaixement Contemporani Popular
Segle XVI-XX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: La fesomia antiga de la masia ha estat molt modificada al segle XX.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Pla Especial i catàleg del patrimoni arquitectònic i ambiental de Cervelló, 2017.
PEPAAC – ph-55
dt., 02/05/2017 - 12:00
Data aprovació: IPAC 18266
Número inventari
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 3424605DF1832S0001YU
Fitxes associades:

Autoria de la fitxa Juana María Huélamo Gabaldón - Kuanum

Data de registre de la fitxa: dg., 14/01/2024 - 20:13

Descripció

Ubicada en un emplaçament dominant, i gairebé al peu de l'església de Santa Maria de Cervelló, aquesta antiga masia presenta la seva estructura tradicional de doble vessant, tot i que es troba amagada per moltes actuacions arquitectòniques i reformes que es van dur a terme entre l'any 1924, moment en què Josep Casanellas Campderrós, de cal Capeta de Cervelló, adquireix la propietat i l'any 1936, en què va morir el Senyor Casanellas.

Josep Casanellas va reformar l'edifici per fer habitatges de lloguer (actualment hi ha 10 llogaters), va afegir una torre, ben visible a la façana principal, al sud i diverses ampliacions i edificacions laterals.

La façana principal, la qual dona accés a la part més genuïna de la casa, està precedida d'un barri amb reixat, i amb golfes, terrasses i diverses edificacions al voltant. El portal és d'arc de punt rodó i dovelles ben escairades, ocultes per la pintura. La porta és de fusta ben treballada i conserva els picadors antics.

De l'edificació primitiva, resulten remarcables, restes de paret visibles a la banda est, el portal rodó, i l'interior de la planta baixa, amb estructura que podria datar-se a finals del segle XVI, un moment que devia ser molt important en la història de l'edifici.

Precisament a l'àmplia estança que s'obre darrere de la porta principal i al sostre, hi ha un interessant i elaborat entrebigat amb cassetons de guix. El gust per decorar els sostres d'aquesta manera, es difon principalment en medis rurals, coincidint amb un augment del poder adquisitiu i amb un desig d'imitar les formes cultes, provinents de palaus, esglésies i d'altres edificis senyorials medievals, mudèjars o renaixentistes. Aquest gust decoratiu, de vegades s'estén per tota la casa. Malauradament, aquí s'hauria perdut en el moment de reformes de la planta pis.

Els motius decoratius dels emmotllaments de guix als entrebigats que es contempen a la masia, són florals, i molt probablement haurien estat policromats. La intervenció dels últims masovers va ocultar aquesta decoració, ja que els van aplicar una capa de pintura blanca. Responen al tipus de cassetonats. Els elements decoratius es troben en relleu, i són dins dels cassetons, de flor central i quatre fulles en disposició obliqua. Aquests cassetons estan emmarcats i individualitzats per uns cordons grossos, els quals actuen també com a elements decoratius, reforçant la imatge en relleu del sostre.

Observacions:

Can Pi es coneixia també per can Pi de l'Església i abans, com a mas Carbonell.

A mesura que el temps ha avançat fins al segle XXI, la masia ha experimentat canvis, amb una barreja d'edificis més moderns que l'envolten i renovacions a la part antiga per mantenir la seva integritat.

Aquesta propietat ha estat adaptada per ser utilitzada com a habitatges de lloguer per temporada.

Sempre s'associa la masia al poema *La Pubilleta* del comediògraf barceloní Frederic Soler Hubert, conegut com a *Pitarra*.

Història

La masia havia estat dependent de l'Església de Cervelló, sota la tutela dels rectors d'aquella època, incloent-hi mossèn Pere Vinyes, que va ser rector de la parròquia cervellonenca.

Al segle XVI, es coneixia amb el nom de mas Carbonell, en referència a la família que hi residia.

La història més coneguda de la masia en relació amb l'any 1876 és la naixença de Rosa Pi i Majó, filla de Josep Pi i Riera i Anna Majó i Castellví, coneguda com "la vella Pina". La jove, que va perdre la vida l'any 1884 amb només 8 anys, va ser immortalitzada per Pitarra amb el poema "La Pubilleta". L'hereu que la va succeir, Pau Pi Majó, nascut el 1882, va esdevenir el continuador de la nissaga i l'últim Pi de la casa de can Pi. (Llurba, 2021: 142-143) .

Bibliografia

AMB (2016) Text refós del pla especial i catàleg del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Cervelló. S.LL. Àrea Metropolitana de Barcelona.

DÍAZ ÁLVAREZ, Pilar; LACUESTA CONTRERAS, Raquel (S.D.) Els emmotllats de guix. Els sostres del campanar de Sant Sebastià dels Gorgs. Quaderns científics i tècnics de restauració monumental. Assaig i recerca. Barcelona: Diputació de Barcelona. Col·lecció_Documentos de Treball. Sèrie_Recursos Culturals, 9.

LLURBA RIGOL, Josep (2021) Les masies de Cervelló, La Palma de Cervelló i Vallirana. Nèctar Editorial. Torrelles de Llobregat.

Enllaços d'interès:

[Cercador de l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya](#)

